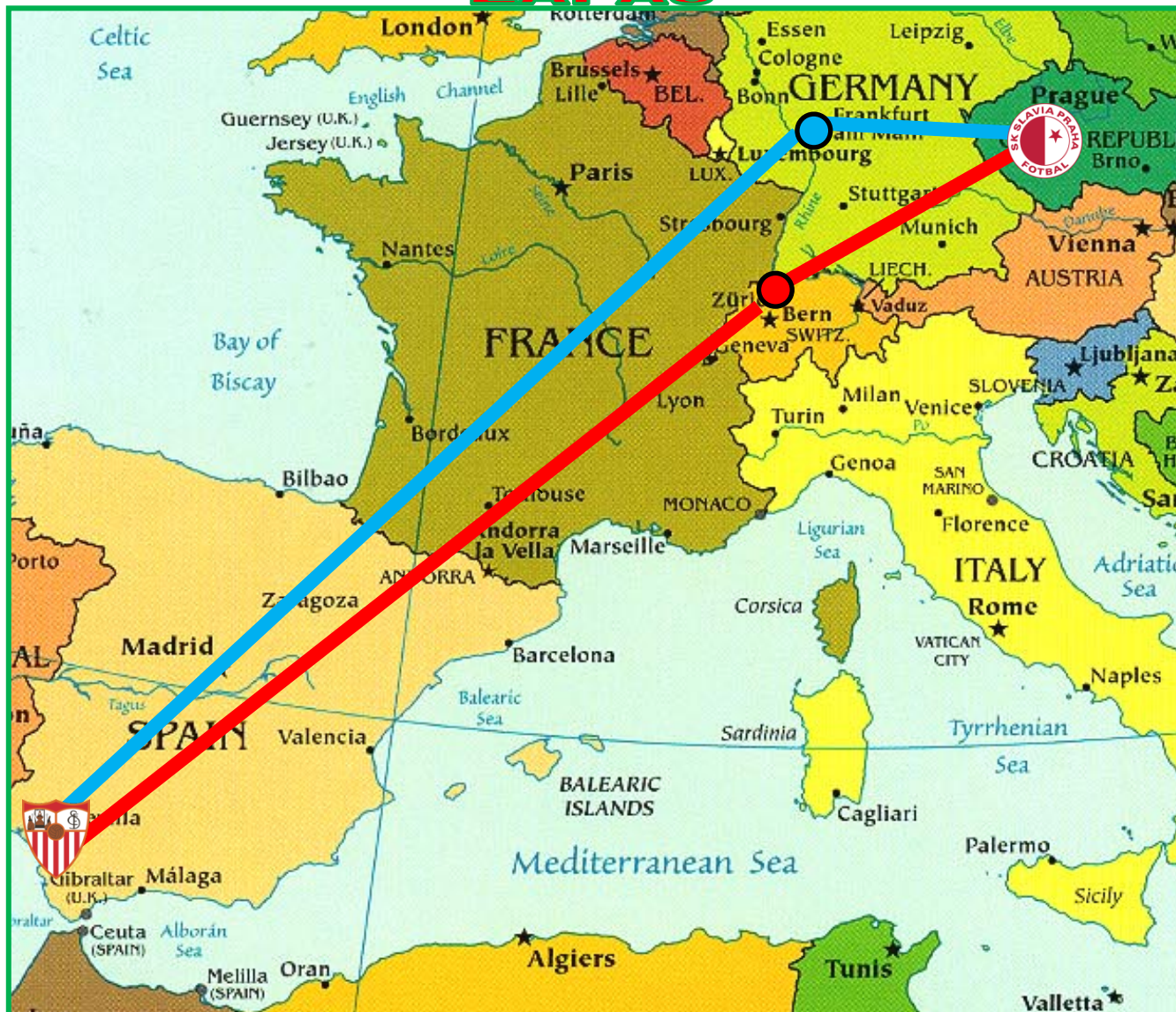

LIGA UEFA 2018/2019

ROUND OFF 16, PRVNÍ ZÁPAS

7. březen 2019, 19,00 hod. Estadio Ramón Sánchez-Pizjuán, Sevilla - Španělsko

Materiály na cestu připravil, šťastnou cestu, příjemný pobyt a spokojený návrat přeje Karel Vavřina, OP SK Slavia Praha.

Použité zdroje: Wikipedia, web UEFA, web Sevilla FC, web SK Slavia a vlastní archiv

Španělsko

Španělské království - <i>Reino de España</i>	
	 znak
Hymna: <i>Marcha Real</i>	
Hlavní město:	Madrid
Rozloha:	504 782 km ² (50. na světě), toho 1,04 % vodní plochy
Nejvyšší bod:	Pico de Teide (3718 m n. m.)
Časové pásmo:	+1
Počet obyvatel:	48 958 159 (28. na světě, 2017)
Hustota zalidnění:	87,8 ob. / km ² (84. na světě)
HDI:	▼ 0,885 (velmi vysoký) (23. na světě, 2013)
Jazyk:	španělština, regionálně katalánština, baskičtina, galicijština
Náboženství:	katolické
Státní zřízení:	konstituční monarchie
Vznik:	1469 (sňatkem Isabely Kastilské a Ferdinanda Aragonského)
Král:	Filip VI.
Předseda vlády:	Pedro Sánchez
Měna:	euro (EUR)
HDP/obyv. (PPP):	34.527 USD (32. na světě, 2015)
MPZ:	E

Španělsko, oficiálně **Španělské království** (španělsky a galicijsky *Reino de España*; katalánsky *Regne d'Espanya*; baskicky *Espainiako Erresuma*) je stát ležící na Pyrenejském poloostrově. Na západě hraničí s Portugalskem, na severovýchodě s Andorrou a Francií a na jihu s Gibraltarem; španělské severoafrické državy Ceuta a Melilla mají pozemní hranici s Marokem. Ke Španělskému království patří i Kanárské ostrovy v Atlantském oceánu a Baleáry ve Středomoří. Součástí Španělska je i katalánské město Llivia, které je zcela obklopeno územím Francie. Španělsko je konstituční monarchií, členem Evropské unie, NATO a dalších organizací. Podle demokratické ústavy z roku 1978 je v celé zemi úředním jazykem španělština (kastilština); další jazyky jsou uznávány jako úřední jednotlivými autonomními společenstvími.

Dějiny

Dávná historie

Na Pyrenejském poloostrově žili lidé již před pěti tisíci lety. V historické době jsou zde doloženy četné kmeny, zčásti keltského, zčásti iberského původu (z iberštiny se dochovaly četné jazykové zlomky v nápisech). Ve třetím století př. n. l. sem expandovalo Kartágo, následované římskou říší. Od 2. století př. n. l. postupně ovládl celý poloostrov Řím a jeho představitelé zde zřídili několik provincií (*Lusitania*, *Baetica*, *Hispania Tarraconensis*). Spolu s tím nastoupila romanizace vycházející z nově zřizovaných či starších městských center, jako byly Toletum (Toledo), Hispalis (Sevilla), Tarraco (Tarragona) či Carthago Nova (Cartagena). Římané stavěli cesty, vodovody, přístavy a zcela změnili tvář celé oblasti – germánské kmeny, které sem začaly pronikat na sklonku antiky v 5. století, tak starověkou Hispánii našly jako plně romanizovanou zemi.

Z nových dobyvatelů byli nejúspěšnější germánské Vizigóti a Svěbové, kteří na poloostrově vytvořili stabilní království, od sklonku 6. století sjednocené v jeden celek pod vládou vizigótských králů v Toledu (viz Vizigótská říše). Původní germánská elita se brzy romanizovala a spolu se starou elitou hispanořímskou vytvořila novou vedoucí vrstvu země. Ruku v ruce s tím došlo i k unifikaci

náboženské, když král Rekkared I. přestoupil se svými šlechtici ke katolicismu a vzdal se tradičního germánského ariánství. Přesto ve vizigótském království působily odstředivé síly, navenek se projevující častými boji o trůn. Tohoto oslabení ústřední vlády využila arabsko-berberská armáda pod vedením Táríka ibn Zijád a v osmidenní bitvě porazila vizigótské vojsko roku 711 u Jérez de la Frontera. Na příštích několik staletí ovládli většinu Pyrenejského poloostrova muslimové.

Muslimské Španělsko a Reconquista

Berbeři a Arabové ze severní Afriky (na Pyrenejském poloostrově zvaní Maurové) zanechali v zemi nesmazatelné stopy – Španělsko zvané Al-Andalus se stalo nejzápadnější výspou islámského světa, která se roku 929 odtrhla od arabské říše a vytvořila samostatný córdobský chalífát. Šlo o vyspělý státní útvar, jenž kulturní a vzdělanostní úroveň převyšoval většinu soudobých evropských států. Jeho města se vyznačovala rozvinutou řemeslnou výrobou a obchodem, pokročilou architekturou a městskou zástavbou, částečně zachovalou

v historických jádrech měst jako Córdoba, Granada a Sevilla. Dodnes se dochovala Mezquita v Córdobě, přestavěná ovšem na katedrálu. V rámci chalífátu víceméně v klidu koexistovali Židé, křesťané i muslimové. Roku 1031 se však jednotný córdobský chalífát rozpadl na řadu menších království (tzv. *taifas*), což umožnilo razantnější nástup reconquisty – znovudobývání Pyrenejského poloostrova křesťany.

Reconquista byla zahájena krátce poté, co Maurové Pyrenejský poloostrov ovládli, podle tradice vítěznou bitvou vizigótského šlechtice Pelaya proti arabskému trestnému oddílu, která se odehrála roku 718 nebo 722 u Covadongy. Poté bylo na severu založeno křesťanské království Asturie, které se později rozšířilo do města León a přijalo jeho jméno. Postupně tu vykrytalizovaly další křesťanské státečky Kastilie, Galicie a Portugalsko. Ve východní části existovala Navarra a později tu vzniklo království Aragon. Tyto státní celky se postupně zapojily do reconquisty. Ta byla dlouhodobým procesem s četnými zvraty, kdy válku střídaly dlouhodobé etapy mírového soužití muslimů s křesťany a židy. Postupně však byly maurské državy zatlačovány k jihu, zatímco křesťanské státy rozšiřovaly svoje území a sjednocovaly se (Kastilie, Aragon, Portugalsko).

Rozhodující mezník reconquisty tvoří dobytí Toleda roku 1085, které se stalo základnou pro další výboje k jihu. Dále to byla bitva u Las Navas de Tolosa v roce 1212, v níž maurská vojska utrpěla natolik zdrcující porážku, že to vedlo k jejich bezprostřednímu kolapsu a následnému dobytí Sevilly a Córdoby. Maurská království byla postupně likvidována. Koncem 13. století zbylo pouze království (emirát) Granada na jihu země, jehož posledním maurským králem byl Boabdil.

15. století

V 15. století představoval maurské panství na Pyrenejském poloostrově už jen malý emirát Granada. Na druhé straně Kastilie položil sňatek dědičky kastilského trůnu Isabely Kastilské a dědice aragonského trůnu Ferdinanda II. Aragonského (1469) základy k trvalému sjednocení dvou nejmočnějších křesťanských států Pyrenejského poloostrova do španělského království. Formálně k němu došlo až nástupem na trůn jejich vnuka Karla I. Habsburského, neboť Isabela a Ferdinand vládli samostatně každý ve svém království a v zemi svého partnera byli pouze zástupci panovníka. Ještě za katolických Veličenstev, jak byli nazýváni, padla Granada (1492) a Španělsku se otevřela cesta k expanzi mimo Pyrenejský poloostrov. Ta se soustředila jednak na Středomoří,

kde se již mnohem dříve prosadili Aragonci (Sicílie, Neapolsko ad.), jednak na nové zámořské objevy, které podporovala Kastilie. První objevná plavba byla dílem janovského námořníka Kryštofa Kolumba (1492), později ho následovali mnozí další. Zhruba v této době se změnil význam slova Španělsko (Hispanie, původně označující celý Pyrenejský poloostrov) na označení státu.

Bitva mezi křesťany a Maury během Reconquisty

Kryštof Kolumbus na obraze Sebastiana del Piomba

Španělsko za vlády Habsburků v 16. – 17. století

V 16. století se Španělsko pod vládou španělských Habsburků Karla V. (1516–1556) a jeho syna Filipa II. (1556–1598) stalo nejmocnější zemí západní a střední Evropy. Období vlády Karla I. a Filipa II. se také označuje jako **zlatý věk** ve Španělsku. Mocenské postavení Filipa II. bylo založeno především na bohatství, které dovážely do země tzv. stříbrné konvoje z nově objevených zámořských zemí, a na rozsahu habsburských držav. Karel V. vládl nejen vlastnímu Španělsku, ale také neapolskému království a Sicílii, Nizozemí a obrovským zámořským državám. Právem mohl tvrdit, že nad jeho zemí Slunce nezapadá. Kromě toho byl dědicem tzv. dědičných habsburských zemí ve střední Evropě, které přenechal roku 1521–1522 bruselskými smlouvami mladšímu bratru Ferdinandovi. Roku 1519 byl zvolen římským králem a později korunován římským císařem (Karel V.). Roku 1580 byl Filip II. zvolen portugalským králem, a Portugalsko se tak spojilo personální unií se Španělskem.

Objevení Ameriky a vyvrácení zdejších původních říší přineslo Španělsku velké bohatství, které však nebylo produktivně využíváno (na rozvoj výroby a obchodu - z obchodování s dovezeným zbožím bohatli především nizozemští kupci). Většina bohatství plynoucí z amerických kolonií byla spotřebována na přepychový život panovnického dvora a především na nákladné válčení (Karel vedl zdoluhavé války s Francií o Itálii a bojoval s protestanty v říši, Filip válčil v odbojném Nizozemí a neúspěšně se roku 1588 pokoušel o invazi do protestantské Anglie). To se později projevilo v ekonomickém zaostávání Španělska za vyspělými zeměmi západní Evropy. Velkou vinu na tom neslo také nastolení absolutistického systému vlády, který podvazoval hospodářskou i politickou aktivitu měšťanstva, což se projevilo především po potlačení povstání vnitrozemských kastilských měst, které probíhalo v letech 1520–1521 a do historie vstoupilo pod názvem povstání komunérů. Španělskému hospodářství neprospělo ani vyhnání morisků (pokřtěných Maurů) v letech 1609–1614.

Za vlády Filipa III. (1598–1621) se projevil hospodářský úpadek země naplno. Řemeslná výroba se nerozvíjela, nevznikaly tu ani manufaktury jako v Anglii a Nizozemí. Přitom na poloostrově byl například dostatek kvalitní suroviny na výrobu sukna, neboť v Andalusii se hojně chovaly ovce. Obchodní transakce byly podřízeny vysoké dani, tzv. alcabale.

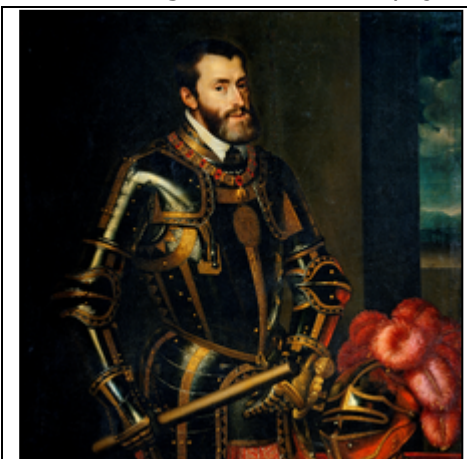
Důsledky hospodářského úpadku Španělska se v politické oblasti projevily během třicetileté války. Španělsko do ní vstoupilo ještě jako první mocnost Evropy, ale na jejím konci již bylo jen druhořadým evropským státem.

Při nájezdech berberských (barbarských) pirátů ze Severní Afriky v 16. až 19. století byly statisíce obyvatel Španělska odvečeny do otroctví. Mezi piráty bylo mnoho Maurů, kteří se tak mstili za své vyhnání ze Španělska po dobytí maurské (arabské) Granady roku 1492. Do čela severoafrických pirátů se počátkem 16. století postavil obávaný turecký pirát Chajruddín Barbarossa. V roce 1571 byla spojená turecko-alžírská flotila poražena Španěly a jejich spojenci v krvavé bitvě u Lepanta, ale během několika let získali piráti svou převahu ve Středomoří zpět. Pobřeží Itálie, Španělska a středomořských ostrovů bylo prakticky vylidněno, obyvatelé byli odvečeni do otroctví nebo uprchli do hor, do otroctví byl unesen i mladý Miguel de Cervantes a několik let žil jako otrok v Alžíru, než byl vykoupen svou rodinou. Definitivní konec pirátství v Severní Africe nastal až roku 1830 po dobytí Alžíru Francouzi.

Kosmopolitnost společnosti Pyrenejského poloostrova byla po vyhnání Morisků a židů zničena, ale mnoho pozůstatků z mnoha národností a kultur zůstává ve španělské hudbě, architektuře, jídle a v mnoha dalších věcech.

18. století

Roku 1700 zemřel poslední španělský král z rodu Habsburků Karel II., aniž by zanechal mužského dědice. Následně vypukly války o dědictví španělské (1701–1714), do nichž se zapojily všechny tehdejší evropské mocnosti s výjimkou Švédska, Ruska a Osmanské říše. O španělskou korunu usilovali především rakouští Habsburkové a francouzští Bourboni. Uspěli nakonec Bourboni, ovšem museli zaručit, že nikdy nedojde ke spojení francouzského a španělského trůnu v rukou jedné osoby. Španělsko též ztratilo své pozice ve Středomoří, neboť tamní území bylo postoupeno jakožto kompenzace rakouským Habsburkům a rodu savojských vévodů. Války prokázaly slabost Španělska, jehož území jimi bylo poničeno. Španělsko během nich přestalo být vnímáno jako velmoc.

Španělský král a německý bratr českého krále Ferdinanda I. císař Karel V.,

19. století

Napoleon Bonaparte se rozhodl, že podnikne invazi do Španělska a na španělský trůn dosadil svého bratra Josepha. V letech 1808-1814 probíhal v zemi boj o nezávislost. V roce 1812 byla v Cádizu přijata první španělská ústava, na dobové poměry velmi liberální. Válka za nezávislost po Vídeňském kongresu vyústila v návrat Ferdinanda VII. na španělský trůn a obnovení absolutistických pořádků v zemi.

V 19. století bylo Španělsko chudým státem. V Jižní a Střední Americe proběhly války za osvobození od španělského koloniálního režimu. Hlavními představiteli tohoto osvobozenického hnutí byli Simón Bolívar a José de San Martín. V důsledku válek za nezávislost přišlo Španělské impérium v prvních dvou desetiletích 19. století o většinu svých amerických kolonií. Zbytek 19. století se pak nesl ve znamení bojů mezi zastánci liberální revoluce a absolutistické monarchie, tzv. karlistických válek a později sporů mezi monarchisty a republikány. Mezi lety 1873-1874 existovala ve Španělsku tzv. 1. republika. V roce 1898 vypukla Španělsko-americká válka, ve které Španělsko přišlo o ostrov Kubu, o Portoriko a Filipíny a menší ostrovy v Mikronésii.

20. století

Počátek 20. století byl ve Španělsku ve znamení klidu, míru a ekonomického rozvoje. Politická krize vedla však nejprve k nastolení diktatury Miguela Primo de Rivery, a poté k vyhlášení druhé španělské republiky a odchodu španělského krále Alfonse XIII. do exilu. Sílíci sociální a politické konflikty vedly k vypuknutí občanské války, která si vyžádala přes půl milionu obětí. V roce 1939 válka skončila nástupem diktátora Francisca Franca, který vládl až do své smrti v roce 1975. Již za své vlády rozhodl, že Španělsko se stane monarchií a připravil předání moci vnukovi svrženého krále Juanu Carlosovi.

Tento král má převážně reprezentativní funkci, ale během pokusu o vojenský převrat v roce 1981 jednoznačně odmítl podpořit vzbouřence a postavil se svou formální i neformální autoritou na stranu úřadující vlády, čímž pomohl k potlačení pokusu o převrat.

Během druhé světové války zachovávalo Španělsko neutralitu, přestože španělští dobrovolníci z Modré divize bojovali se souhlasem španělské vlády na východní frontě proti Sovětskému svazu. Po válce se dostalo postupně z izolace a díky své jednoznačně antikomunistické vládě se stalo ve studené válce spojencem západního světa. V šedesátých letech zažívalo nebývalý ekonomický rozvoj a došlo i k rozvoji turistického ruchu. V roce 1956 bylo Maroku postoupeno Španělské Maroko a v 1976 se Španělsko stáhlo ze Západní Sahary.

V roce 1982 stalo se členem NATO, v roce 1986 členem Evropské unie a v roce 1999 vstoupilo do eurozóny, když kurs národní měny svázalo pevným přepočítacím kurzem s jednotnou evropskou měnou eurem, na které později přestoupilo.

21. století

Od 1. ledna 2002 zavedla země euro, které nahradilo předchozí španělskou pesetu. Španělská ekonomika v té době rychle rostla zejména následkem stavebního boomu; to však skončilo s ekonomickou krizí roku 2008. Počátek 21. století je zároveň dobou velmi silné imigrace obyvatel zejména z Jižní Ameriky, Maroka a jihovýchodní Evropy.

Dne 11. března 2004 se madridské příměstské vlaky staly terčem teroristických útoků organizace al-Káida. Při útocích zemřelo 192 lidí a 1460 lidí bylo zraněno. Tyto útoky a neobratná snaha španělské vlády připsat je ETA jsou považovány za jeden z důvodů nečekaného vítězství socialistů ve volbách (42,59 % hlasů) nad favorizovanými lidovci Josého Aznara. Dalším důvodem byl liknavý postup při

Poprava povstalců v Madridu 3. května 1808, obraz od Francisca Goi.

Adolf Hitler a Francisco Franco, který do dnes rozděluje španělskou společnost

Katalánští separatisté usilující o nezávislost na Španělsku

řešení ekologické katastrofy, kterou způsobila havárie ropného tankeru Prestige u břehů Galicie v listopadu 2002, a Aznarova podpora války v Iráku.

José Luis Rodríguez Zapatero a jeho Španělská socialistická dělnická strana (PSOE) v roce 2008 své postavení ve volbách obhájila a dokonce ještě posílila, když místo 164 získala 169 poslaneckých mandátů (43,87 % hlasů). Současně oslabily regionální (nacionalistické) a menší strany. Španělsko těžce postihla ekonomická krize, která v roce 2008 zasáhla Evropskou unii. Koncem roku 2011 nezaměstnanost ve Španělsku vzrostla na 22 %. V listopadu 2011 vyhrál volby kandidát opoziční Lidové strany Mariano Rajoy.

V roce 2011 vyhlásila baskická separatistická organizace ETA trvalé příměří a o nezávislost Baskicka na Španělsku chce usilovat pouze mírovou cestou.

V Katalánsku v září 2015 vyhrály regionální volby separatistické strany usilující o nezávislost na Španělsku a o republikánské zřízení. Katalánský premiér Carles Puigdemont vyhlásil na 1. říjen 2017 referendum o nezávislosti Katalánska. 27. října 2017 vyhlásil parlament Katalánska na základě hlasování nezávislost na Španělsku. Senát Španělska však odsouhlasil omezení autonomie a převzetí kontroly nad Katalánskem. V Barceloně na podporu nezávislosti Katalánska demonstrovalo několikrát až půl milionu lidí. Předseda katalánské regionální vlády Puigdemont byl posléze ještě v době Rajoyovy vlády obviněn z povstání a uchýlil se do Belgie. Pak se přes Finsko a Dánsko dostal do Německa, které jej doposud nevydalo k trestnímu stíhání.

Dne 1. června 2018 vyslovil španělský parlament nedůvěru předsedovi vlády Marianu Rajoyovi a tím jej svrhl.

Geografie

Vnitrozemí Španělska dominují náhorní plošina Meseta (španělsky *Meseta Central*) a pohoří Pyreneje, Sierra Nevada a Kantaberské pohoří. Z těchto pohoří vytékají řeky Tajo, Ebro, Duero, Guadiana a Guadalquivir. Údolní nivy jsou podél pobřeží, největší z nich leží u Guadalquivir v Andalusii, na východě jsou údolí řek Segura, Júcar a Turia. Z východu Španělsko omývá Středozemní moře, ve kterém se nacházejí Baleárské ostrovy; ze severu Biskajský záliv, ze západu Atlantský oceán, ve kterém se nacházejí Kanárské ostrovy.

Nejvyšší horou je Pico de Teide (3718 m) na ostrově Tenerife, jedna z největších sopek světa. Na pevninském Španělsku náleží prvenství hoře Mulhacén (3478 m) u Granady, následuje Pico de Aneto (3404 m), nejvyšší vrchol Pyrenejí.

Podnebí

Španělsko je možno rozdělit podle podnebí do čtyř oblastí:

- Pobřeží Středozemního moře: nejteplejší na východní a jižní části země; deštivá období jsou jaro a podzim. Klidná léta s příjemnými teplotami. *Teplotní rekordy*: Murcia 47.2 °C, Malaga 44.2 °C, Valencia 42.5 °C, Alicante 41.4 °C, Palma de Mallorca 40.6 °C, Barcelona 39.8 °C. *Nejnižší teploty*: Gerona -13.0 °C, Barcelona -10.0 °C, Valencia -7.2 °C, Murcia -6.0 °C, Alicante -4.6 °C, Malaga -3.8 °C.
- Vnitrozemí: Velmi studené zimy (na severu a v Madridu často se sněhem, teploty až -10 °C) a velmi horká a suchá léta (teploty až 40 °C). *Teplotní rekordy*: Sevilla 47.0 °C, Cordoba 46.6 °C, Badajoz 45.0 °C, Albacete a Zaragoza 42.6 °C, Madrid 42.2 °C, Burgos 41.8 °C, Valladolid 40.2 °C. *Nejnižší teploty*: Albacete -24.0 °C, Burgos -22.0 °C, Salamanca -20.0 °C, Teruel -19.0 °C, Madrid -14.8 °C, Sevilla -5.5 °C.
- Severní atlantické pobřeží: ostré zimy s klidnými léty (trošku chladnějšími). *Teplotní rekordy*: Bilbao 42.0 °C, La Coruña 37.6 °C, Gijón 36.4 °C. *Nejnižší teploty*: Bilbao -8.6 °C, Oviedo -6.0 °C, Gijón a La Coruña -4.8 °C.
- Kanárské ostrovy: subtropické počasí, s příjemnými teplotami (18 °C až 24 °C) po celý rok. *Teplotní rekordy*: Santa Cruz de Tenerife 42.6 °C. *Nejnižší teploty*: Santa Cruz de Tenerife 8.1 °C.

Středomořské pobřeží

Politika

Nejvyššími státními orgány jsou **král, parlament a vláda**. **Král** je hlavou státu, reprezentuje stát navenek, svolává a rozpouští parlament. Má pravomoc schvalovat a vyhlašovat zákony. Je hlavou státu na základě systému primogenitury. **Parlament** je dvoukomorový, skládá se z Kongresu poslanců a Senátu. Kongres poslanců je volen na 4 roky na základě poměrného zastoupení, volebním obvodem je provincie. Senát je volen na 4 roky. Výkonná a nařizovací moc je svěřena **vládě**. Jejím poradním orgánem je Státní rada. Předseda vlády může být zastoupen králem nebo parlamentem.

Územní nároky

Území nárokovaná Španělskem

Španělsko žádá o navrácení Gibraltaru, malé britské državy na jižním pobřeží. Byl obsazen během Války o španělské dědictví v roce 1704 a byl přiznán Británii roku 1713 Utrechtskou smlouvou.

Španělská území nárokovaná jinými státy

Maroko nárokuje španělská města Ceuta a Melilla a neobydlené Španělské severoafrické državy na severním pobřeží Afriky. Maroko prohlašuje, že tato území byla získána neoprávněně a Maroko nemohlo nijak zabránit obsazení těchto území a nikdy nebyly podepsány smlouvy o předání.

Portugalsko neuznává španělskou suverenitu nad územím Olivenza. Portugalsko si podle Vídeňské smlouvy (1815), kterou Španělsko podepsalo, vyhrazuje navrácení území. Španělé uvádějí, že Vídeňská smlouva je neplatná a podle Badajozské smlouvy patří území Španělsku a pouze povzbuzuje obě strany k diplomatickému řešení.

Správní rozdělení

Španělské království se dělí na 17 autonomních společenství (*comunidades autónomas*) a 2 autonomní města (*ciudades autónomas*). Ty jsou dále rozděleny do 50 provincií.

Autonomní společenství nebo autonomní město	Hlavní město	Rozloha [km ²]	Počet obyv.	Provincie
 Andalusie - (Comunidad Autónoma de Andalucía)	Sevilla	87 268 km ²	8 039 399	8
 Aragonie - (Comunidad Autónoma de Aragón)	Zaragoza	47 719 km ²	1 269 027	3
 Asturie - (Comunidad Autónoma del Principado de Asturias)	Oviedo	10 604 km ²	1 076 635	1
 Baleárské ostrovy - (Comunidad Autónoma de las Islas Baleares / Comunitat Autònoma de les Illes Balears)	Palma de Mallorca	4 992 km ²	983 131	1
 Baskicko - (Comunidad Autónoma del País Vasco / Euskal Herriko Autonomia Erkidegoa)	Vitoria / Gasteiz	7 234 km ²	2 124 846	3
 Extremadura - (Comunidad Autónoma de Extremadura)	Mérida	41 634 km ²	1 083 879	2
 Galicie - (Comunidad Autónoma de Galicia)	Santiago de Compostela	29 574 km ²	2 762 198	4
 Kantábrie - (Comunidad Autónoma de Cantabria)	Santander	5 321 km ²	562 309	1
 Kanárské ostrovy - (Comunidad Autónoma de Canarias)	Santa Cruz de Tenerife & Las Palmas de Gran Canaria	7 447 km ²	1 968 280	2
 Kastilie a León - (Comunidad de Castilla y León)	Valladolid	94 223 km ²	2 510 849	9
 Kastilie-La Mancha - (Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha)	Toledo	79 463 km ²	1 894 667	5
 Katalánsko - (Comunidad Autónoma de Cataluña / Comunitat Autònoma de Catalunya)	Barcelona	32 114 km ²	7 197 174	4
 La Rioja - (Comunidad Autónoma de La Rioja)	Logroño	5 045 km ²	301 084	1
 Madrid (Comunidad de Madrid)	Madrid	8 028 km ²	6 008 398	1
 Murcie - (Comunidad Autónoma de la Región de Murcia)	Murcia	11 313 km ²	1 335 792	1
 Navarra - (Comunidad Foral de Navarra / Nafarroako Foru Komunitatea)	Pamplona	10 391 km ²	600 027	1
 Valencie - (Comunidad Valenciana / Comunitat	Valencia	23 255 km ²	4 692 449	3

Autonomní společenství nebo autonomní město	Hlavní město	Rozloha [km ²]	Počet obyv.	Provincie
Valenciana)				
 Ceuta - (Ciudad de Ceuta)	Ceuta	20 km ²	75 816	1
 Melilla - (Ciudad de Melilla)	Melilla	13 km ²	66 871	1

Ekonomika

	
<i>Barcelonský přístav</i>	<i>Protesty ve Španělsku proti vysoké nezaměstnanosti a korupci</i>

Středopravicová vláda bývalého premiéra Aznara úspěšně pracovala na přijetí jednotné evropské měny Euro v první skupině zemí, a to k 1. lednu 1999. Aznarova vláda pokračovala v prosazování liberalizace, privatizace a deregulace ekonomiky a nakonec představila i daňové reformy. Nezaměstnanost za doby Aznarovy vlády stabilně klesala, ale stále zůstává na 9,8 % v srpnu 2005. Přesto to bylo lepší než na začátku devadesátých let, kdy bylo nezaměstnaných 20 % Španělů. Růst nezaměstnanosti o 2,4 % v roce 2003 byl zapříčiněn kolísáním evropské ekonomiky, a od té doby se ustálila na asi 3,3 % v polovině roku 2005. Premiér José Luis Rodríguez Zapatero, jehož strana vyhrála volby tři dny po výbuších ve vlacích v Madridu v březnu 2004, plánoval redukovat vládní vměšování do podnikání, daňové úniky a podporovat inovace, výzkum a vývoj, ale také intenzivně zavádět regulace trhu práce. Z údajů žebříčků HDP Světové Banky z roku 2004 vyplývá, že Španělsko bylo tehdy osmou největší ekonomikou světa.

Hlavní model španělského ekonomického růstu (založený hlavně na masové turistice, neustálé výstavbě a dělnických profesích) je kolísavý a nemusí být dlouhodobě udržitelný. První zpráva Observatoře Udržitelnosti (španělsky *Observatorio de Sostenibilidad*), která byla publikována a financována španělským Ministerstvem životního prostředí a univerzitou v Alcalá, odhaluje, že růst HDP je přes 25 % za posledních deset let, zatímco skleníkové plyny rostou od roku 1990 o 45 %. Ačkoliv populace ve Španělsku roste jen o něco málo přes 5 % mezi roky 1990 a 2000, plocha měst se zvětšila o více než 25 % za stejnou dobu. Mezitím se spotřeba energie ve Španělsku za posledních 20 let více než zdvojnásobila a nyní roste o 6 % ročně. Toto je pro zemi, která závisí na importu ropy, částečně znepokojující (asi 80 % španělské energie potřebuje ropu). Dlouhodobě neudržitelný vývoj je viditelný podél španělského pobřeží Středozemního moře, kde se staví domy a turistické komplexy. Ty zabírají obrovské plochy země a vodní zdroje.

V důsledku ekonomické krize stoupla nezaměstnanost ve Španělsku na 27,2 % v roce 2013.

Doprava

Španělsko má hustou dálniční síť, patří k nejrozsáhlejším v Evropě i na světě. Síť dálnic doplňují státní, autonomní a regionální silnice.

- délka silniční sítě: 664 610 km (údaj z roku 2000)
- nejvyšší povolená rychlost na dálnicích 120 km/hod
- nejvyšší povolená rychlost na hlavních silnicích (značené *N*) 100 km/hod
- nejvyšší povolená rychlost na ostatních silnicích 90 km/hod
- nejvyšší povolená rychlost v obcích 50 km/hod
- maximální povolené množství alkoholu v dechu 0,5 mg/l
- další informace:
  - řidič nosící brýle musí mít u sebe brýle náhradní
  - není povoleno za jízdy telefonovat (ani s hands-free)
  - telefonní číslo na dopravní policii: 062

- Označení silnic
  - dálnice – autopista (s poplatkem): (AP)
  - dálnice – autovía (bez poplatku): (A)
  - státní silnice: (N)
  - ostatní silnice: různé, dle zkratk autonomních společenství, regionů...

Ve Španělsku se také nachází poměrně rozsáhlá síť vysokorychlostních železničních tratí systému AVE a Alvia. Doplněna je o některé další regionální tratě. Správcem infrastruktury je společnost ADIF, hlavním dopravcem je Renfe Operadora (dříve Renfe). V aglomeracích velkých měst (Madrid, Barcelona...) jsou provozovány vlaky příměstské železnice Cercanías.

Ve větších městech je provozována městská hromadná doprava, metro se nachází v následujících městech – Madrid, Barcelona, Bilbao, Sevilla, Valencie a Palma de Mallorca.

Tři největší letiště ve Španělsku jsou Adolfa Suaréze v Madridu, El Prat v Barceloně a v Palmě de Mallorce (2016). Vlajkovou leteckou společností je Iberia, mezi další velké společnosti patří Air Europa, ASL Airlines Spain, Swiftair, Volotea, Vueling či Wamos Air.

Demografie

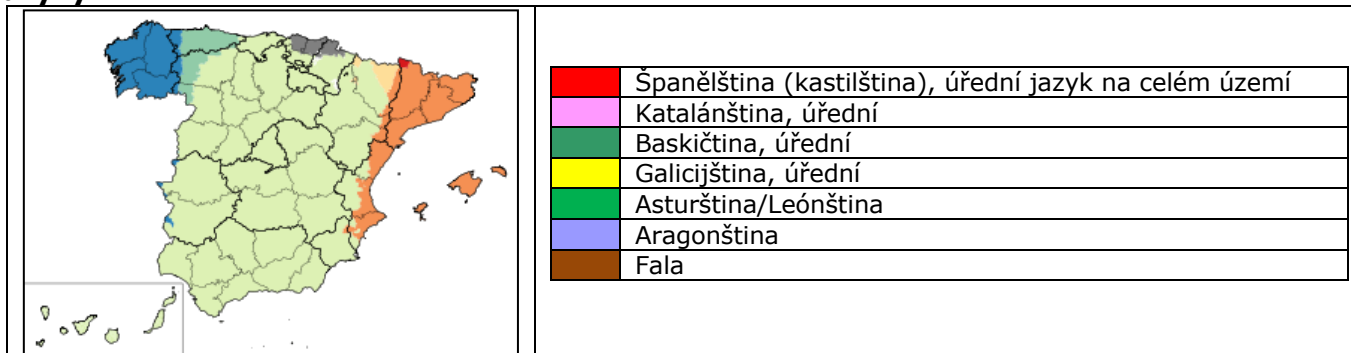
Rozložení obyvatelstva podle provincií

K 1. lednu 2014 obývalo Španělsko 46,7 miliónu obyvatel; průměrná hustota zalidnění činila 91,2 obyvatele na km², což je mírně pod průměrem EU. Rozložení obyvatelstva je silně nerovnoměrné: zatímco pobřežní oblasti a ostrovy jsou velmi hustě zalidněné, centrální Španělsko je téměř pusté (kastilská provincie Soria má pouze 9 obyv./km²), trpící dlouhodobým stárnutím obyvatelstva a jeho odchodem zejména do Madridu, v jehož aglomeraci žije 14 % obyvatel země.

Hodně Španělů žije v západní Evropě, především ve Francii, SRN a Švýcarsku, dále v USA, Kanadě, latinskoamerických zemích a v Maroku. Španělská kolonie je i v České republice; vznikala v období občanské války (1936 – 1939) a po ní. Naopak ve Španělsku žije početná kolonie Maročanů, Latinoameričanů, Afričanů černé pleti, Číňanů, Rumunů a dalších přistěhovalců, včetně několika stovek Čechů. Přírozený demografický růst je nízký, přírůstek obyvatelstva tvoří imigranti (viz níže). S ohledem na rozlohu země a další vlivy u obyvatel existují určité rozdíly fyziologické, charakterové, náboženské, jazykové i ve všeobecném vzdělání.

Obyvatelé země se označují jako Španělé; část obyvatel hovořících jinými jazyky než kastilštinou považují za Španěly pouze Kastilce a samy se často prohlašují za Galicijce, Basky a Katalánce. Přes tři čtvrtiny obyvatel se hlásí k římskokatolické církvi, podíl ostatních náboženství je velmi nízký.

Jazyky

Nejvýznamnějším a zároveň úředním jazykem Španělska je španělština, označovaná také jako kastilština (*castellano*). K dalším úředním jazykům náleží regionální jazyky katalánština (*catalá*), galicijština (*galego*), baskičtina (*euskara*) a okrajově aranéština. Katalánština je druhým nejpoužívanějším jazykem; mluví jí většina obyvatel Katalánska, Valencie a Baleár, vedle toho je úředním jazykem Andorry. Galicijštinu aktivně používá zejména venkovské obyvatelstvo Galicie, baskičtinu většina Baskicka a Navarry. Vedle těchto jazyků se ve Španělsku vyskytují také asturština (není sice regionální úřední jazyk, ale v Asturii je chráněna místními zákony), aragonština, extremadurština, leónština a různé přechodné dialekty, jež však úředními jazyky nejsou.

Přistěhovalectví

Zatímco ve 20. století bylo Španělsko zemí, odkud emigranti odcházeli (před občanskou válkou, frankismem či ekonomickými krizemi), na přelomu 20. a 21. století zaznamenala silnou vlnu migrace, která, byť již o něco slabší, pokračuje dodnes. S čistou mírou imigrace 1,5 % v roce 2005 bylo po Kypru na druhém místě v EU. V současnosti zaujímá s hodnotou 0,99 % 15. místo v unii. V roce 2008 tvořilo 5 220 000 cizinců 11,8 % obyvatel Španělska.

Počátkem osmdesátých let se Španělsko změnilo na imigrační zemi a tomu přizpůsobilo i své zákony a instituce. Od roku 1991 kontroluje Španělsko také pod tlakem vnitřních proticizineckých proudů příchody zhruba jednoho milionu severoafrických sezónních pracovníků prostřednictvím vízové povinnosti. Podle odhadů nelegálně pracující cizí občané, kterých bylo v osmdesátých letech 20. století asi čtvrt milionu, přicházeli především z Maroka a z Latinské Ameriky /Peru, Argentina/. Pomocnice v domácnosti přicházely koncem osmdesátých a počátkem devadesátých let 20. století z Filipín a Dominikánské republiky. V posledních letech však mezi přichozími převážili Evropané. Největší zastoupení mají Rumuni (729 000), rychle stoupá podíl Britů (352 000) a dalších občanů starých států Evropské unie, např. Portugalska i Polska. Nejvíce imigrantů se usazuje v Madridu a na pobřeží Středozemního moře, naopak Galicie či Asturie příliv cizinců téměř nepocítily.

Největší města a aglomerace

10 největších měst			10 největších metropolitních oblastí		
poř.	město	obyvatelstvo	poř.	aglomerace	obyvatelstvo
1	Madrid	3 232 463	1	Madrid	5 883 521
2	Barcelona	1 595 110	2	Barcelona	3 150 380
3	Valencia	797 654	3	Valencia	1 810 663
4	Sevilla	699 145	4	Sevilla	1 438 451
5	Zaragoza	654 390	5	Málaga	965 371
6	Málaga	561 250	6	Bilbao	949 939
7	Murcia	422 861	7	Oviedo-Gijón	857 495
8	Palma de Mallorca	413 781	8	Alicante-Elche	725 395
9	Las Palmas de Gran Canaria	377 203	9	Zaragoza	688 643
10	Bilbao	353 168	10	Vigo	659 632

Kultura

	
<p><i>Cuenca, Španělsko</i></p>	<p><i>Římský Akvadukt v Segovii - Segovia, España.</i></p>

Tradiční španělská kultura je pevně zakořeněna v katolictví, jehož mocný vliv na tvorbu tradice dokazují například procesí o velikonočním týdnu „Semana Santa“. Vlivy cikánské kultury se odrážejí v tanci a hudbě flamenco, maurské dědictví se projevuje nejvíce v architektuře (Alhambra). Další španělskou tradicí jsou býčí zápasy neboli corrida, provozované zejména na jihu země; v Katalánsku bylo v roce 2010 rozhodnuto o jejich zákazu.

Španělsko proslavili světově věhlasní umělci – čtyři z nejslavnějších světových malířů Francisco de Goya, Diego Velázquez, Pablo Picasso a Salvador Dalí byli Španělé. Originálním modernistou byl též Joan Miró. Ve Španělsku působil i slavný řecký malíř El Greco. Jusepe de Ribera reprezentoval středověký tenebrismus. Antoni Gaudí byl legendárním experimentujícím architektem, představitelem radikálního modernismu v architektuře je Santiago Calatrava.

Nejslavnějším španělským skladatelem vážné hudby je patrně Manuel de Falla. Nejvýznamnějším autorem 16. století byl Tomás Luis de Victoria. Isaac Albéniz napsal řadu moderních skladeb na motivy španělského folklóru, Enrique Granados se snažil vytvořit španělský národní styl vážné hudby, Joaquín Rodrigo probojovával vstup kytary do vážné hudby. Z interpretů získali mezinárodní věhlas tenoristé Plácido Domingo a José Carreras, houslista Pablo de Sarasate či kytarista Andrés Segovia. V ryze národním stylu flamenco se prosadili kytaristé Paco de Lucía a Camarón de la Isla. Do globálního popu pronikl Julio Iglesias či Alejandro Sanz.

Lope de Vega patří k nejslavnějším světovým dramatikům. Také v oblasti prózy a poezie je několik Španělů, kteří patří do kánonu světové kultury, na nejpřednějších místech jistě Miguel de Cervantes y Saavedra, autor proslulého románu o Donu Quijotovi. Ovšem mezi klasiky patří též Pedro Calderón de la Barca, Federico García Lorca, Fernando de Rojas, Gustavo Adolfo Bécquer, Benito Pérez Galdós, z moderních tvůrců Miguel de Unamuno, Antonio Machado či Matilde Camusová. K významným autorům se řadí rovněž José de Espronceda, Luis de Góngora, Vicente Blasco Ibáñez, Pío Baroja, Rafael Alberti či Carlos Ruiz Zafón. Nobelovu cenu za literaturu získali Camilo José Cela, Vicente Aleixandre, Juan Ramón Jiménez, Jacinto Benavente a José Echegaray.

V posledních desetiletích nabývá ve Španělsku na významu kinematografie, ze známých režisérů uvedme Luise Buñuela, Carlose Sauru či Pilar Miró, a soudobé tvůrce jako je Alejandro Amenábar či Pedro Almodóvar, v jehož filmech se proslavila herečka Penélope Cruz. V Hollywoodu se prosadili herci Antonio Banderas a Javier Bardem.

Věda

V oblasti vědy vynikl jeden ze zakladatelů její moderní podoby Michael Servetus. Nobelovu cenu za fyziologii získal Severo Ochoa a Santiago Ramón y Cajal. V oblasti humanitních a sociálních věd získali celosvětový ohlas filozof José Ortega y Gasset, představitel filozofického pragmatismu George Santayana či sociolog Manuel Castells.

Sport

Španělským národním sportem je fotbal, především na klubové úrovni Španělé patřili vždy ke světové špičce (Real Madrid, FC Barcelona). Ale dočkali se i velké éry reprezentační, když v letech 2008-2012 získala nesmírně silná generace hráčů dva tituly mistra Evropy a titul mistra světa. Klíčovými představiteli této generace byli Iker Casillas, Xavi, Andrés Iniesta, Fernando Torres, Francesc Fàbregas, Xabi Alonso, Sergio Ramos, David Silva, Carles Puyol a David Villa. Ze starších dob patří k legendám brankář Ricardo Zamora, držitel Zlatého míče Alfredo Di Stéfano, Emilio Butragueño či Fernando Hierro. Také španělští fotbaloví trenéři mají vysoký kredit, zejména Vicente del Bosque, Josep Guardiola a Rafael Benítez.

K nejlepším tenistům všech dob patří Rafael Nadal. Španělé se výrazně prosazují také v cyklistice (Miguel Indurain, Alberto Contador) a motorovém sportu (Fernando Alonso, Dani Pedrosa, Carlos Sainz). Juan Antonio Samaranch stál dlouhou dobu v čele Mezinárodního olympijského výboru.

Sevilla

Sevilla je kulturní centrum jihu Španělska, leží na řece Guadalquivir a je hlavní město stejnojmenné provincie a celé Andalusie. S více než 700 tisíci obyvatel je 4. největší město ve Španělsku (po Madridu, Barceloně a Valencii).

Historie

Předmaurské období

První zmínky o Seville máme z 9. století př. n. l., později byla dobyta Féničany a následně Kartáginci, kteří do města přinesli rozvoj obchodu.

Roku 206 př. n. l. Římané vedení vojevůdcem Scipionem Africanem, který si získal svou slávu při porážce Hannibala, osídlili tuto oblast. V této době byla založena také Italica, kde dnes můžeme nalézt pozůstatky římské architektury. V době Julia Caesara, který zde zastával funkci quaestora, bylo město obeháno hradbami.

Od 5. století n. l. je oblast postupně dobyta vandaly - Vizigóty - a následně zničena. Do této doby byla Sevilla jedním z nejdůležitějších měst, po dobytí Araby se významným městem stala pro změnu Córdoba.

Maurské období

Roku 712 Musa ibn Nusair, muslimský náčelník z dynastie Umajjovců, spolu s 18 tisíci muži podnikl invazi na Pyrenejský poloostrov. Dobil města Medina-Sidonia, Carmona a Sevilla, následně zaútočil na Méridu, která mu odolávala celý rok, ale nakonec podlehla, stejně jako Musa a Toledo.

Roku 750 se Andalusie stala součástí Córdobaského emirátu (později chálifát). Jednotlivá města se po rozpadu chálifátu roku 1031, stala středisky menších států (taifas). Na konci 11. století a začátku 12. století obsadila město dynastie Almorávidé, a Sevilla zažívá období rozkvětu.

Souřadnice	37°22' s. š., 5°59' z. d.
Nadmořská výška	7 m. n. m.
Stát	 Španělsko
Oblast	 Andalusie
Provincie	 Sevilla
Rozloha	141 km ²
Počet obyvatel	703.021 (2011)
Hustota zalidnění	4.986 obyvj./km ²
Oficiální web	www.sevilla.org

Reconquista a Zlatý věk Španělska

Reconquista

Sevilla byla dobyta 23. listopadu 1248 Ferdinandem III. Kastilským jako jedno z prvních měst ve Španělsku. Reconquistakončí roku 1492, kdy Isabela Kastilská a Ferdinand II. Aragonský dobývají Granadu.

Pro konec tohoto období je typické pronásledování Židů a Maurů, kteří museli konvertovat na křesťanskou víru nebo byli vyhnáni do okolních hor a přeměna všech muslimských mešit na křesťanské svatostánky.

Zlatý věk

Po objevení Ameriky roku 1492 Kryštofem Kolumbem se Sevilla stává jediným přístavem ve Španělsku, odkud můžou vyplouvat lodě do Nového světa a jediným přístavem, kam můžou být dováženy suroviny z Ameriky.

Na začátku 16. století byla postavena univerzita (1505), slavná katedrála, kde můžeme nalézt ostatky Kryštofa Kolumba, a Indický archív, kde můžeme nalézt všechny obchodní smlouvy s Amerikou, můžeme zde také nalézt všechny dokumenty o objevení Ameriky i o pozdějším objevování světa (včetně Magalhãesovy cesty kolem světa).

Upadek

Roku 1649 postihla Sevillu epidemie moru, která zabila téměř 50% všeho obyvatelstva (60 tisíc mrtvých). Od té doby ztrácí Sevilla na významu a říční břehy se zanášejí pískem.

Novodobá historie

Sevilla znovu získává vliv až v 20. století, ve kterém se v Seville uskutečnily dvě světové výstavy:

- 1929 - Ibero-americká světová výstava
- 1992 - Expo '92' (500. výročí objevení Ameriky)

Městské hradby, postavené za doby Julia Caesara

Sevilla v 16. století

Památky

Alcázar

Alcázar v Seville je název královského paláce v městě Sevilla ve španělském autonomním společenství Andalusie. Jednalo se původně o maurskou pevnost, která byla postavena Almohady. Palác proslul jako jeden z nejkrásnějších v celém Španělsku a je považován za jednu z nejvýznačnějších ukázek mudejarské architektury na Pyrenejském poloostrově. Nejvyšší patra alcázarů jsou dodnes využívána královskou rodinou jako její oficiální residence v Seville; díky tomu je alcázar nejstarším stále užívaným královským palácem v Evropě. Pro svou kulturní hodnotu byla celá stavba v roce 1987 přiřazena ke světovému dědictví, a to spolu s katedrálou a indickým archivem v téže městě.

Historie

Původní opevnění bylo postaveno na místě římského a později pak později vizigótského osídlení. První prvky palácového opevnění začalo toto místo nést po dobytí Sevilly Araby v roce 712; ti již od roku 720 využívali toto místo jako sídlo svých vládců.

Fasáda Palacio Mudejar

Pohled ze sevillské katedrály

V roce 884 přispěla pevnost k odražení vikinské invaze do města.

Původní muslimský palác pochází ze stejného období, jako granadská Alhambra. Mezi 11. a 13. stoletím byl palác dále rozšiřován a opevňován Almohady.

Po dobytí Sevilly Ferdinandem III. v roce 1248 se z paláce stala královská residence. Jeho syn Alfons X. uskutečnil první přestavby, když roku 1254 přikázal postavit tři velké gotické sály. V roce 1364 se Petr I. Kastilský rozhodl vybudovat tzv. *Palacio Mudejar*, který se stal prvním palácem kastilského krále, který nebyl chráněn opevněním, jako tomu je u hradu. Tento palác si dodnes zachovává svůj vzhled ve styl mudejarské architektury a stále udivuje svojí ornamentální bohatostí. Roku 1366, právě když byl nový palác dokončován, vypukla občanská válka, v které se proti Petrovi I. postavil jeho nevlastní bratr Jindřich Trastámara a která skončila Petrovou smrtí roku 1369. Palác Petra I. je považován za nejkomplexnější ukádku mudejarské architektury ve Španělsku.

Během historie se Alcázar stal dějištěm mnoha událostí spojených se španělskou korunou. Roku 1477 do Sevilly přijela Katolická Veličenstva a využila alcázar jako místo svého pobytu. O rok později, 14. června 1478, se v paláci narodil jejich druhý syn, princ Jan. V roce 1526 se v Alcázaru uskutečnila svatba Karla V. s jeho sestřenicí Isabelou Portugalskou. V roce 1729 se v paláci narodila infantka Marie Antonie, dcera Filipa V. Ten do města přijel, aby zde dohlédl na podpis sevillské smlouvy, která ukončila anglo-španělskou válku (1727-29).

Kvůli francouzské intervenci do Španělska se do Alcázarů v roce 1823 uchýlila královská rodina v čele s Ferdinandem VII. Rodina v paláci sídlila dva měsíce, během nichž alcázar sloužil jako královská residence.

Dekretem z 22. dubna 1931 vláda druhé španělské republiky, na návrh ministra financí Indalecia Prieta, postoupila Alcázar a jeho zahrady městu Seville.

Zahrady

Všechny paláce Al-Andalusu měly rozsáhlé zahrady s ovocnými stromy, širokou škálou vonných rostlin, ale zároveň poskytovaly i jídlo pro obyvatele paláce. Kromě toho měly zahrady i estetickou

funkci. V zahradách se vždy nacházela voda v podobě zavlažovacích kanálů, fontán, vodních nádrží a bazénků.

Zahrady připojené k sevillskému alcázaru prodělaly řadu změn. V 16. století, během vlády Filipa III., italský architekt Vermondo Resta zahrady upravil ve stylu italského manýrismu. Resta je zodpovědný za stavbu *Galeria de Grutesco*, kdy proměnil starou muslimskou zeď v lodžii, z které je možno palácové zahrady obdivovat.

Pohled do zahrad z Galeria de Grutesco

Galerie

		
<i>Lví brána</i>	<i>Detail klenby v paláci Petra</i>	<i>Klenba</i>
		
<i>Detail fasády Palacio Mudéjar</i>	<i>Interiér paláce</i>	<i>Nádvoří Patio de las Doncellas</i>

Nyní královský palác, původně maurská pevnost, ale většina z moderního Alcázaru byla postavena na ruinách maurského paláce Pedrem I. Kastilským (také známý jako Petr I. Krutý), který ho nechal postavit maurskými staviteli, proto má Alcázar islámský vzhled. Karel V. pak nechal přidat některé gotické prvky do kontrastu s mudéjarským stylem (stavění v arabském stylu i po reconquistě).

Slovo alcázar pochází z arabštiny (القصر, al-qasr) a znamená palác. Spolu s katedrálou a Indickými archívy je zapsán ve světovém dědictví UNESCO.

Katedrála Panny Marie

Sevillská katedrála je 3. největší katedrálou v Evropě (po bazilice sv. Petra ve Vatikánu a katedrále sv. Pavla v Londýně). Výstavba katedrály započala roku 1402 a pokračovala až do 16. století. Stojí na místě původní mešity, ze které zbyl jenom minaret - Giralda.

Je v ní také uložen sarkofág s Kolumbovými ostatky, nesený sochami čtyř králů v životní velikosti. Pravost relikvií však bývá zpochybňována, neboť velký mořeplavec je údajně pochován také v Santo Domingu.

Katedrála Panny Marie v Seville (šp. *Catedral de Santa María de la Sede*) stojí v hlavním městě španělského autonomního společenství Andalusie. Jde o rozlehlou budovu v gotickém stylu. Stavba započala v roce 1402 a byla dokončena v roce 1507. Po svém dokončení překonala ve velikosti dosud největší katedrálu Hagia Sofia, která si svůj titul držela více než 1000 let. Je největší gotickou katedrálou a 4. největším kostelem na světě (po bazilice Notre Dame de la Paix ve městě Yamoussoukro v Pobřeží slonoviny, bazilice sv. Petra ve Vatikánu a katedrále sv. Pavla v Londýně).

Pro svou mimořádnou kulturní hodnotu byla celá stavba v roce 1987 zařazena na seznam památek světového dědictví UNESCO.

Katedrála, palác a Indický archiv v Seville	
Světové dědictví UNESCO	
	
Smluvní stát	 Španělsko
Souřadnice	37°23'9" s. š., 5°59'35" z. d.
Typ	kulturní dědictví
Zařazení	1987 (na 11. zasedání)

Katedrála stojí na místě původní mešity, z níž zbyl jenom minaret zvaný Giralda přebudovaný ve středověku na zvonici. V době, kdy byl minaret dokončen (1198), to byla největší věž na světě (97,5 m). Giralda, jejíž výška činí po renesanční přestavbě 104,5 m, je dodnes jedním z hlavních symbolů Sevilly. Je zde impozantní hrobka Kryštofa Kolumba a také královská kaple, místo královských pohřbů.

Královská nekropole

V královské kapli byla uložena k poslednímu odpočinku řada členů kastilské královské rodiny. Je zde Ferdinand III. s manželkou Alžbětou, jejíž ostatky sem byly přeneseny roku 1279, a synem Alfonsem X. Ve 14. století sem byl pochován zavražděný Petr I. se svou milenkou Marií z Padilly, kterou nechal posmrtně prohlásit kastilskou královnou, a společným synkem Alfonsem. Od roku

1358 je v katedrále pohřben Petrův nevlastní bratr, ze zálohy zavražděný Fadrique, velmistr Svatojakubského řádu, a od roku 1877 také Jan Kastilský, syn Petra I. a Juany de Castro.

Indické archívy

Vlevo - Sevillská katedrála; Vpravo - Indické archívy

Indické archívy obsahují všechny kupecké smlouvy s Novým světem a důležité dokumenty popisující objevování Ameriky.

Giralda

Je zvonice Sevillské katedrály, první dvě třetiny věže jsou původní minaret (pozůstatek ze zničené mešity). V době, kdy byla postavena, to byla největší věž na světě (97,5 m). Giralda, jejíž výška činí po renesanční přestavbě 104,5 m, je dnes jedním z hlavních symbolů Sevilly.

Torre del Oro

Torre del Oro (česky *Zlatá věž*) je vojenská strážnice, postavená za nadvlády Maurů v první třetině 13. století za účelem ochrany cesty od Alcázaru k řece. Ve středověku sloužila jako věznice. V dnešní době se uvnitř věže nachází Muzeum námořnictví. Tato stavba se objevuje ve hře Age of Empires II jako div španělského národa.

Plaza de España

Plaza de España je originální náměstí jako příklad mnohostranného andaluského stavitelství, vzniklo v roce 1929. Vedle reprezentativních budov s typickými stylovými prvky k němu patří i arkádové chodby, široké promenády a kanál se zdobenými lávkami. Palác si zahrál v druhé epizodě filmové ságy Star Wars. Po obloukových schodech přes kanál přešel Anakin Skywalker, Padmé Amidala i robot R2-D2.

Čtvrť Santa Cruz

V malebné židovské části města Barrio de Santa Cruz zdobili obyvatelé své atrilové domky pestrými kachli azulejos a umělecky kovanými mřížemi.

Univerzita

Sevillská univerzita je jedna z nejstarších univerzit ve Španělsku. Dnes sídlí v budově bývalé tabákové továrny.

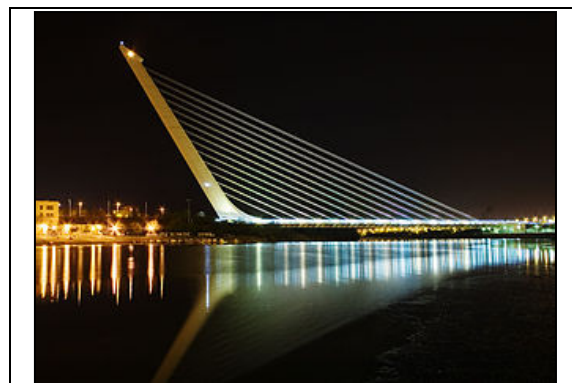

Plaza de España

Další

Mezi další zajímavá místa Sevilly patří:

- Archeologické muzeum
- Muzeum umění
- park María Luisa
- kostel Santa Cruz
- Triana
- promenáda Alameda
- kostel sv. Salvátora
- kostel sv. Jiří
- Casa de Pilatos
- Hospital de la Caridad – ze 17. století
- kostel Santa Catalina – postavený v 14. století
- Radnice – z 16. století, postavená v renesančním stylu
- kostel San Luis – barokní kostel dostavěný roku 1730
- Macarena basilica – moderní kostel postavený mezi lety 1936 a 1941 architektem Gómez Millán v neobarokním stylu.

Puente del Alamillo

Doprava

Metro

V roce 2009 byla otevřena první linka metra vedoucí na obou koncích až za hranice města, v plánu jsou další tři. Jízdenky lze koupit v automatech při vstupu do stanic.

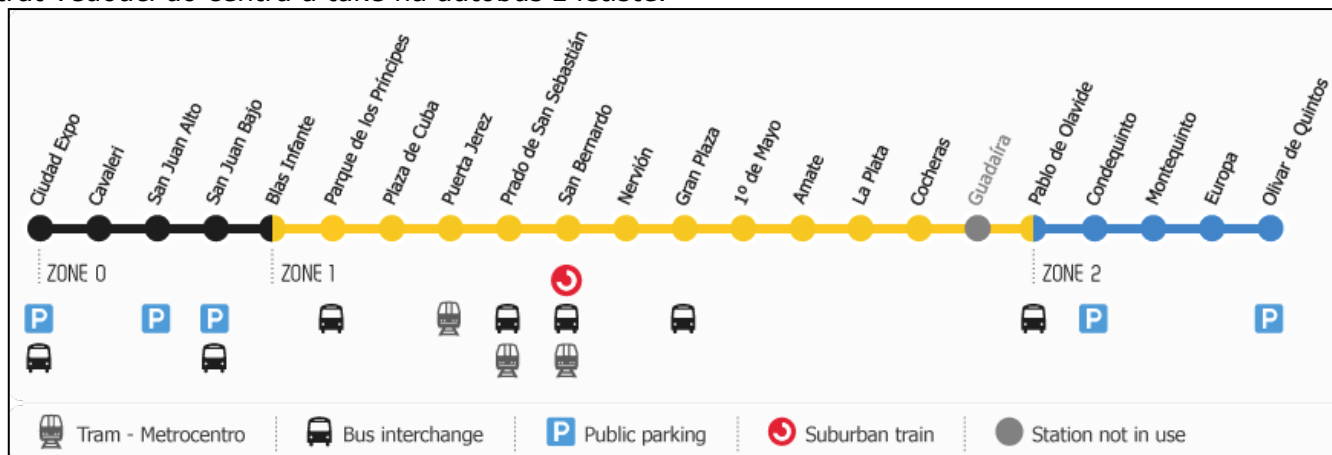
Metro v Seville	
Délka sítě	18,2 km
Počet linek	1
Počet stanic	22
Datum otevření	2. duben 2009
Typ metra	lehké metro
Rozchod koleje	1435 mm
Napětí	750 V

Metro v Seville (španělsky Metro de Sevilla). Sevilla s více než 700 tisíci obyvatel je 4. největší město ve Španělsku. Jediná linka metra je dlouhá 18,2 km s 22 stanicemi. Město překřičuje a propojuje s ním předměstské oblasti. V okolí stanic žije více než 200 tisíc lidí. Systém se začal stavět už v sedmdesátých letech, ale stavba nebyla pro mnohé obtiže dokončena. První linka byla nakonec otevřena celkem nedávno (2009) a využívá ji přibližně 50 tisíc lidí denně. Vedení města má v plánu vybudovat další tři linky o celkové délce 38 km. Výstavba všech má začít v roce 2012, ale je pravděpodobné, že na ni

nebudou peníze. Linka je stavěna jako lehké metro s mělkými tunely. Vyznačuje se prudkými zatáčkami i stoupáním. Stanice nemají příliš dlouhá nástupiště a soupravy nejsou o moc delší než tramvaje. Před pádem do kolejiště brání skleněné stěny na okrajích nástupišť. V nich je řada dveří, která se otevře spolu s dveřmi vlaku. Při vstupu jsou umístěny turnikety a v prostorách metra se

nesmí fotografovat. Ve stanici Prado de San Sebastian je zajištěn přestup na krátkou tramvajovou trať vedoucí do centra a také na autobus z letiště.

Tramvaje

Roku 2007 byla otevřena kilometr a půl dlouhá trať od velkého uzlu MHD Prado de San Sebastian do historického centra. Linka je vedena z velké části po pěších zónách, které byly postaveny spolu s ní například v blízkosti katedrály. V dubnu 2011 byla o necelý kilometr prodloužena. Existuje plán trať v druhé fázi projektu prodloužit o dalších skoro pět kilometrů na nádraží Santa Justa, kde mimo jiné končí rychlovlaky AVE z Madridu. Vedení města dalo však přednost výstavbě nových linek metra. Jízdenku na tramvaj lze pořídit v automatech na zastávkách.

Autobusy

Tvoří nejobvyklejší formu místní MHD. Nastupuje se předními dveřmi a jednorázové jízdenky se kupují u řidiče. Na zastávkách chybí jízdenkové automaty i jízdní řády. Při výstupu je nutné zmáčknout tlačítko u dveří, jinak řidič zastávku projíždí. Velký počet linek se setkává ve stanici Prado de San Sebastian, kde je zajištěn přestup na tramvaj, metro i soukromou autobusovou linku na letiště.

Cyklistická doprava

Po Seville se hodně jezdí na kole. Od roku 2003 do roku 2011 se podařilo zvednout podíl cest vykonaných na kole téměř z nuly na více než sedm procent. Jinak řečeno z 2500 denních cyklistů na 80 000. Celé město bylo za pouhých několik let protkáno sítí 120 km dobře navazujících cyklostezek vedených přímo podél hlavních ulic. Sevilla je dobrým příkladem pro ostatní města v rozvoji tohoto alternativního druhu dopravy. Jen mezi lety 2006 a 2010 se počet cest na kole zdesetinásobil.

Místní i návštěvníci si mohou zapůjčit jedno z 2500 městských kol umístěných na 250 stanovištích po celém městě. Na půl hodiny si jej lze půjčit zadarmo, pokud zaplatíte 30 eur za rok či 10 za týden. Registraci a platbu lze provést kartou přímo na stanovištích. Systém byl spuštěn v roce 2007 a nestál město ani euro. Stejně jako půjčovny v mnoha evropských městech je financován z reklamy na kolech a městském mobiliáři. Denně tato kola využije 30 000 uživatelů.

Sport

V Seville mají sídlo dva slavné fotbalové kluby s historickou prvoligovou příslušností v La Lize. Je to Betis Sevilla a jeho mnohem slavnější rival FC Sevilla, která dokonce již pětkrát vyhrála Pohár UEFA (dnes Evropská liga).

Svátky a tradice

Sevilla je domov flamenca a býčích zápasů. Nikde jinde se nekonají tak zbožné a pestrobarevné slavnosti, jako zde. Město přezdíváné pro svou krásu perlou Andalusie s třetí největší katedrálou v Evropě a s překrásným romantickým zámekem v maurském slohu. Zde jsou uloženy ostatky Kryštofa Kolumba. Tady bylo do země přivezeno uloupené zlato Inků, zde maloval Murillo své zjasněné tváře svatých a ve fantazii básníků a skladatelů tu žili Don Juan, Carmen a samozřejmě lazebník sevilský.

Semana Santa

Velkolepou podívanou nabízí každoročně Semana Santa, svatý týden před velikonočními svátky, kdy členové 52 katolických bratrstev nesou od vlastního kostela ke katedrále obrovské podstavce s obrazy svatých. V dlouhém procesí defilují za nádhernými alegoriemi bosí kajícíci s kříží na ramenou, s nohama spoutanými železnými řetězy, chlapi s bubínky a zahalené postavy s vysokými inkvizitorskými kapucemi. Tímto církevním svátkem oslavuje Sevilla již od středověku vítězství křesťanského náboženství nad islámem. Před tím než byli v roce 1248 poraženi králem Ferdinandem III., vládli městu celých 500 let Maurové.

Býčí zápasy

Sevillu ovládly býčí zápasy a od té doby tato horečka trvá dodnes. Kolem roku 1750 poprvé vytáhli zlatě oprýmkovaní andaluští toreadoři na koridu. O něco později byla v Seville vybudována jedna z nejkrásnějších arén pro tento tradiční sport zvaná Plaza der Toros de la Maestranza s přibližně 12 500 místy. Býčí zápasy tvoří součást programu veselých sevillských lidových slavností, každoročního dubnového svátku Feria de Abril. Vyvrcholením je procesí venkovanů s jezdci a nádhernými kočáry. Celých sedm dní tečou proudem těžká andaluská vína, všude se tančí flamenco a veselá sevillana a bujaré večírky končí teprve s ranním svítáním.

SEVILLA FC

Základní údaje	
Celý název klubu:	Sevilla FC
Rok založení:	1905
Kontaktní údaje	
Adresa:	Avda. Eduardo Dato, s/n. 41005 Sevilla
Telefon:	+34 95 4535353
Fax:	+34 95 4536061
Oficiální web:	http://www.sevillafc.es
Email:	sevillafc@sevillafc.es
Vedení klubu	
Prezident:	José Castro
Stadión	
Název, město:	Estadio Ramón Sánchez Pizjuán, Sevilla
Kapacita:	45.500 sedících diváků
Další týmy klubu	
Sevilla FC B	
Sevilla FC (ženy)	

HISTORIE – TITULY

	UEFA EUROPA LEAGUE – 5X	2015/2016, 2014/2015, 2013/2014, 2006/2007, 2005/2006
---	-------------------------	---

	COPA DE ESPAÑA – 5X	2009/2010, 2006/2007, 1947/1948, 1939, 1934/1935
	SUPERCOPA DE EUROPA – 1X	2006
	SUPERCOPA DE ESPAÑA - 1	2007
	CAMPEONATO DE LIGA – 1X	1945/1946
	COPA DE ANDALUCÍA – 18X	1939/1940, 1939, 1935/1936, 1932/1933, 1931/1932, 1930/1931, 1929/1930, 1928/1929, 1926/1927, 1925/1926, 1924/1925, 1923/1924, 1922/1923, 1921/1922, 1920/1921, 1919/1920, 1918/1919, 1916/1917

Soupiska týmu

Brankáři						
13		Juan Soriano	23.08.1997	182 / ?	6	0
1		Tomáš Vaclík	29.03.1989	188 / 84	39	0
Obránci						
37		Juan Berrocal	05.02.1999	? / ?	3	0
6		Daniel Carriço	04.08.1988	180 / 75	29	1
18		Sergio Escudero	02.09.1989	176 / 65	25	0
24		Joris Gnagnon	13.01.1997	? / ?	13	0
3		Sergi Gómez	28.03.1992	185 / 77	38	0
23		Guilherme Arana	14.04.1997	180 / ?	22	2
4		Simon Kjaer	26.03.1989	189 / 82	29	0
25		Gabriel Mercado	18.03.1987	180 / 77	24	3
40		Javier Vázquez López	24.09.2000	? / ?	1	0
11		Aleix Vidal	21.08.1989	176 / 70	17	0
14		Maximilian Wöber	04.02.1998	189 / 82	4	0
Záložníci						
5		Ibrahim Amadou	06.04.1993	183 / ?	27	0
10		Éver Banega	29.06.1988	175 / 71	40	8
15		Maxime Gonalons	10.03.1989	186 / 76	5	1
7		Roque Mesa	07.06.1989	171 / 68	38	1
16		Jesús Navas	21.11.1985	170 / 60	30	2

26		Pejiño	29.07.1996	? / ?	3	0
21		Quincy Promes	04.01.1992	176 / 68	36	2
20		Marko Rog	19.07.1995	180 / 74	2	0
17		Pablo Sarabia	11.05.1992	173 / 70	41	19
22		Franco Vázquez	22.02.1989	187 / 84	39	4

Útočníci

9		Wissam Ben Yedder	12.08.1990	170 / 68	39	21
19		Munir El Haddadi	01.09.1995	175 / 69	5	0
41		Bryan Gil	11.02.2001	175 / ?	6	0
8		Nolito	15.10.1986	175 / 73	16	6
12		André Silva	06.11.1995	185 / 78	35	11

Hráči nezařazení na soupisku:

Hráči, kteří jsou v tomto klubu, ale nejsou stabilní součástí týmu, například mladíci hrající převážně v juniorských týmech.

	Z		José Alonso	07.03.2000	161 / ?	0	0
29	Z		José Mena	15.05.1998	? / ?	1	0

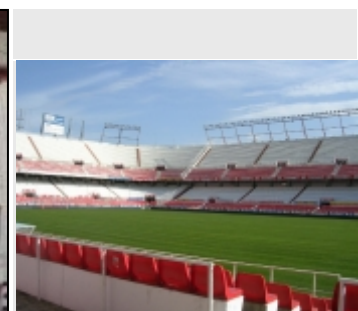
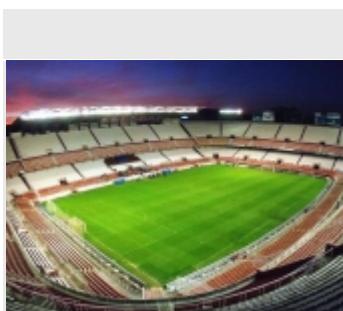
Hráči, kteří v průběhu sezóny odešli:

	B		Sergio Rico	01.09.1993	194 / 88	1	0
2	O		Sébastien Corchia	01.11.1990	174 / 65	2	0
21	O		Nicolás Pareja	19.01.1984	182 / 75	1	0
19	Z		Ganso	12.10.1989	184 / 73	1	0
20	Z		Borja Lasso	01.01.1994	? / ?	2	0
	Ú		Munas Dabbur	14.05.1992	178 / 72	0	0
	Ú		Carlos Fernández	25.05.1996	? / ?	0	0
14	Ú		Luis Muriel	18.04.1991	178 / 79	19	3

Sloupce: číslo dresu, post, jméno, datum narození, výška/váha, zápasy v sezóně, góly v sezóně.

Stadion Ramón Sánchez Pizjuán

Název stadionu:	Ramón Sánchez Pizjuán
Kapacita:	45.500 diváků
Fotografie a informace o stadionu:	www.fotbalovestadiony.cz/estadio-ramon-sanchez-pizjuan
Průměrná návštěva:	37.266 diváků (81.90% z kapacity stadionu)
Nejvyšší návštěva:	51.000 diváků
Nejnižší návštěva:	15.000 diváků

Fotogalerie stadionu

OHLASY NA LOS

Je to průměrná spokojenost, řekl o losu EL trenér Slavie Trpišovský

Pražská Slavia se v osmifinále Evropské ligy postaví proti top soupeři, kterého si dlouho přála. V cestě jim bude stát Sevilla, s pěti prvenstvími nejúspěšnější celek v historii soutěže, za nějž chytá reprezentační jednička Tomáš Vaclík. Přestože jde o zvučné jméno, neskrývali slávisté z losu mírné zklamání. Nejvíce si totiž přáli anglické mužstvo. *"Jsem zklamáný strašně, že to není Krasnodar,"* vtipkoval před novináři trenér Jindřich Trpišovský. *"Jsme rádi, že jsme se vyhnuli některým týmům, které jsme si nepřáli. Řeknu upřímně, že osobně jsem si nepřál Salcburk, protože jsme s nimi byli na kempu a viděl jsem je každý den a je to skvělý tým a bylo by to strašně složité. Myslím si, že je to taková průměrná spokojenost. Strašně jsem si přál anglické týmy a Inter Milán. Samozřejmě ale Sevilla je velký tým,"* dodal bývalý trenér Žižkova a Liberce.

Rozpačité pocity měl i obránce Vladimír Coufal, který v odvetě na hřišti Genku vstřelil vyrovnávací gól. *"Už asi šest let, co hraju Evropskou ligu, si přeju na Ostrovy, ještě jsem se tam nepodíval. Už nevím, asi budu muset někoho zastřelit v tom losování, abych se tam podíval,"* prohlásil Coufal. V osudí byl Arsenal s gólmánem Petrem Čechem nebo Chelsea. Nakonec padla volba na jedno ze tří španělských mužstev. *"Je to jedna z mála zemí, se kterou jsem v Evropě ještě nehrál. Hráli jsme s rozličnými týmy od severu až po jih, ale Anglie chyběla nám trenérům a Španělsko byla druhá země,"* řekl Trpišovský.

"Pro mě je to první zkušenost se španělským fotbalem. Ani si nevybavuji, že bychom hráli nějaké přípravné utkání se španělským týmem. Vždycky si pamatuju Milana Baroše, který při losu v Liberci říkal: 'Hlavně ne Španěly, to je devadesát minut bez balonu'," vzpomenu slávistický kouč. Trpišovský nevěří, že by Sevilla, která v aktuální sezoně v Evropské lize v předkole vyřadila i Olomouc, přistoupila k souboji lehkovážně. *"Podcenění asi žádné nebude po tom, co je honila Olomouc v těch zápasech. Mají zkušenost s českým fotbalem. Je tam Tomáš Vaclík, kterého náš trenér gólmánů trénoval, já jsem ho také zažil. Ten určitě upozorní, že máme dobré hráče, protože je s nimi v národáku. Myslím si, že tady v té šestnáctce už nikdo nikoho nepodcení,"* zamyslel se Trpišovský.

Obránce **Ondřej Kúdela** bere souboj o něco osobněji než ostatní. *"Potkám se s (Éverem) Banegou, se kterým jsem hrál ve finále na mistrovství světa hráčů do 20 let v roce 2007. Víím, že nás čeká kvalitní mančaft, který to dokonce vyhrál třikrát za sebou, takže nic jednoduchého to nebude,"* konstatoval odchovanec Slovácka.

Očekávám dva zápasy bez balonu, snad nás podcení, řekl Coufal

Slávistický obránce Vladimír Coufal po losu osmifinále Evropské ligy štěstím zrovna nezářil. Jeho sen utkat se s mužstvem z Britských ostrovů zůstal nenaplněn. Na Seville se netěší i proto, že už se s ní ve stejné soutěži střetl s Libercem v základní skupině sezony 2013/14. A přestože Slovan v obou utkáních remizoval, Coufalovy vzpomínky nepatří k nejradostnějším. *"Jsou dvě možnosti - buď nás podcení a my máme nějakou šanci, anebo nás nepodcení. Nechci říct, že to bude šílené, ale už tehdy v Liberci to byly dva zápasy skoro bez balonu, takže očekávám něco podobného. Snad nás podcení,"* řekl šestadvacetiletý Coufal novinářům.

Slovan na podzim 2013 uhrál se Španěly remízy 1:1. V prvním souboji na domácím hřišti se ocitl blízko vítězství. Už od 20. minuty vedl, ale dohrával v oslabení a v 88. minutě zařídil dělbu bodů Vitolo. Domácí remízu prožil Coufal jen z lavičky náhradníků, do odvety zasáhl od 70. minuty a ihned po jeho příchodu na trávník Liberec srovnal. Coufalova touha utkat se s anglickým celkem je velká. *"Už asi šest let, co hraju Evropskou ligu, si přeju na Ostrovy, ještě jsem se tam nepodíval. Už nevím, asi budu muset někoho zastřelit v tom losování, abych se tam podíval,"* prohlásil Coufal, jenž losování osmifinálových dvojic s mužstvem velmi prožíval. *"Šílené, už jsme nadávali, když hned ze začátku vytáhli Chelsea. Kousíček od Arsenalu, vytáhli ho hned po nás, takže to je škoda,"* dodal.

"Zároveň tam byli větší strašáci v osudí. Nechtěl jsem znovu do Francie do Rennes ke Koubasovi (brankáři Tomáši Koubkovi), nechtěl jsem určitě do Krasnodaru a určitě jsem nechtěl Salcburk. S atraktivitou jsou ale fanoušci určitě spokojení, tak snad budou spokojení i s fotbalem, který předvedeme," přál si. Slávistickým střelcům bude čelit reprezentační gólman Tomáš Vaclík. *"Motivací je samotné osmifinále Evropské ligy a to, že tam v brance stojí Váca, který má fantastickou formu, tak to ten fakt, že tam budeme potřebovat dát gól, ještě stěžuje. To není motivace, spíše je to problém,"* konstatoval Coufal.

Slušná náhoda, řekl po losu EL a dalším českém soupeři Vaclík

Zatímco do této sezony se brankář **Tomáš Vaclík** během působení v zahraničí nikdy neutkal v soutěžním zápase s českým soupeřem, nyní ho během půlroku čeká už druhý souboj s krajany. V srpnu v závěrečném předkole Evropské ligy se spoluhráči vyřadili Olomouc po výhrách 1:0 venku a 3:0 doma a v osmifinále narazí na Slavii. Před Pražany se má Vaclík na pozoru právě i kvůli soubojům s Hanáky, navíc ze společného angažmá na Žižkově zná kvality trenérského štábu červenobílých.

"Je to neuvěřitelné. Než jsem přišel do Seville, co jsem v zahraničí, nikdy jsem soutěžní zápas proti českému týmu nehrál. A teď mě to po Olomouci čeká během jednoho půlroku už podruhé. To je slušná náhoda," uvedl Vaclík v tiskové zprávě.

Los osmifinále sledovali hráči Seville pohromadě. *"Seděli jsme zrovna se spoluhráči na obědě po tréninku, a když jsem viděl, jak tam vypadává postupně jeden soupeř za druhým, povídám klukům: 'Podívejte, sto procentně dostaneme Slavii'. A taky že ano,"* řekl s úsměvem Vaclík.

"Hned se mě všichni ptali, co je Slavia zač a co od ní čekat. Na tohle budu určitě ještě v následujících dvou týdnech odpovídat hodně často," dodal devětadvacetiletý reprezentační gólman, který zamířil do Seville v létě z Basileje. Španělský klub je podle koeficientu nejvýše postaveným celkem osmifinále a Evropskou ligu vyhrál už pětkrát, takže bude proti Slavii poměrně jasným favoritem. *"Je pravda, že v konkurenci s Chelsea, Arsenalem nebo Neapolí byla Slavia v očích mých spoluhráčů tím méně známým soupeřem. Jenže já vím, co nás čeká, a hlavně si všichni určitě ještě pamatujeme, jak nás v létě dokázala potrápít Olomouc,"* připomněl Vaclík úvodní zápas na Hané, který Sevilla se štěstím vyhrála 1:0.

O Slavii má dostatek informací i proto, že se osobně zná s téměř celým realizačním týmem. *"Slavii celkem sleduju, takže mám přehled a vím, co se tam děje. Znáám se se spoustou hráčů z reprezentace a znám i skoro celý realizační tým. Třeba se Štěpánem Kolářem (trenérem brankářů) jsme spolu kdysi chytali na Žižkově a trenér Trpišovský tam tehdy dělal asistenta,"* uvedl Vaclík, který na Žižkově působil v letech 2010 až 2012. *"Takže vím, že mají výborný mančaft, fyzicky nadupaný, běhavý a navíc teď i v dobré formě. Včera zvládli odvetu v Genku skvěle, takže je mi úplně jasné, že nás nečeká nic lehkého,"* dodal Vaclík.

